

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. София, 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в закрито заседание на 05.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

като разгледа дело номер **5908** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.176, ал. 1 АПК.

Образувано е по искане на Н. А. Н. с вх. № 29632/10.08.2022 г., докладвано на настоящия съдебен състав на 04.01.2023 г., за допълване на решение № 5251/08.08.2022 г. по адм. дело № 5908/2021 г. по описа на Административен съд София-град, II-ро отделение, 72 състав.

Твърди се в искането, че жалбоподателят е подал жалба на две основания, първото от които е да се приложат по-строги мерки – имуществена санкция или глоба, като със съдебния акт, чието допълване се иска, съдът не се е произнесъл по т. 1 от неговата жалба.

Административен съд София-град, въз основа на данните по делото и като съобрази твърденията на жалбоподателя, без да е необходимо провеждането на открито съдебно заседание, формира следните изводи:

Искането на Н. А. Н. е процесуално допустимо, тъй като е подадено в срока по чл. 176, ал. 1 АПК и е от активно легитимирана страна. Разгледано по същество, то е неоснователно.

На първо място, съгласно разпоредбата на чл. 176, ал. 1 АПК, когато съдът не се е произнесъл по цялото оспорване, той по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение. От цитираната разпоредба следва, че постановяване на допълнително решение е възможно тогава, когато съдът е пропуснал да обективира част от формираната си воля относно предмета на делото.

В разглеждания случай в решението, чието допълване се иска, е посочено, че

предмет на разглеждане по адм. дело № 5908/2021 г. са жалба с вх.№ 18290/27.05.21 г., подадена от министъра на вътрешните работи, срещу Решение №ППН-01-482/2020 от 10.05.2021 г., в частта му по т.1, с която жалба № ППН-01-482/02.07.2020 г., подадена от Н. А. Н. срещу министъра на вътрешните работи е обявена за основателна за нарушение на чл. 53, ал. 3 от ЗЗЛД, като на основание чл. 80, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД е разпоредено на министъра на вътрешните работи в качеството му на администратор на лични данни:а) Да спазва сроковете по чл. 53, ал. 3 от ЗЗЛД при разглеждане на заявления за упражняване на права по Глава осма, Раздел II от ЗЗЛД, както и в двумесечния срок да информира заявителя при необходимост от удължаване на срока с още един месец; б) В шестмесечен срок да извърши обучение на служителите, които обработват заявления за упражняване на права от субекти на данни, за задълженията по предходната буква. В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се иска неговата отмяна в частта му по т.1.

Посочено е, че към подадената жалба е присъединена за общо разглеждане жалба от Н. А. Н. срещу Решение № ППН-01-482/2020 от 10.05.2021г. на КЗЛД, в частта му по т.1 и т.2, с която се претендира отмяна на решението на КЗЛД като незаконосъобразно и връщане на преписката на административния орган.

По този предмет съдът е формирал воля в постановеното по делото решение с № 5251/08.08.2022 г., с което са отхвърлени изцяло жалбите на министъра на вътрешните работи и Н. А. Н. против Решение № ППН-01-482/2020/10.05.2021 г. на Комисията за защита на личните данни.

Според правната теория непълно е решението, когато липсва формирана воля на съда относно част от спорното право или по един от предметите на иска, или по допълнителни искания, свързани с главния спорен предмет. В настоящия случай АССГ, II-ро отделение, 72 състав, е разгледал целия предмет на спора и се е произнесъл по него. Изложил е доводи относно законосъобразността на административния акт. Като е посочил, че предявената жалба е неоснователна и я е отхвърлил, този съдебен състав в диспозитива на решението от 08.08.2022 г. е формирал воля по целия предмет на въведения съдебен контрол.

При непълното решение законът има предвид абсолютната липса на формирана в диспозитива на съдебния акт воля на съда относно целия спорен предмет, въведен с фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата и от съдържанието на претендираното право, каквато липса в конкретния случай не се констатира. За да е налице хипотеза на непълно решение, необходимо е съдът да не се е произнесъл по цялото направено искане. Постановяването на допълнително решение предполага такава непълнота, която може да се отстрани, без да се променя постановеният вече правен резултат. Не е налице непълно решение, когато съдът е отразил напълно формираната своя воля, какъвто е и настоящият случай.

Както се посочи вече, не е налице основание за допълване на постановеното решение, тъй като с него съдът се е произнесъл по цялото оспорване. Допълнително решение съгласно чл. 176, ал. 1 АПК може да бъде постановено, само когато съдът не се е произнесъл по цялото оспорване с решението си, което има съдържанието, посочено в чл. 172а, ал.1 АПК. Към него съдът излага мотиви – чл. 172а, ал. 2 АПК, които не подлежат на допълване на основание чл. 176, ал. 1 АПК, каквото искане се прави в случая.

В обобщение и предвид гореизложеното, че абсолютна предпоставка да бъде

допълнено едно съдебно решение е пропуск на съда да разгледа част от предмета на делото, което в конкретния случай не е налице, искането с правно основание чл. 176, ал. 1 АПК се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран и на основание чл. 176, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 72 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. А. Н. за допълване на решение № 5251/08.08.2022 г. по адм. дело № 5908/2021 г. по описа на Административен съд София-град, II-ро отделение, 72 състав.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: